

I Cadrul general conceptual pentru raportarea financiară

1. Obiectiv, utilitate și limite
2. Caracteristici calitative ale informației financiare
3. Ipoteză de bază - continuitatea activității economico-financiare
4. Elementele situațiilor financiare
5. Conceptele de capital și de menținere a capitalului

1 Obiectivul raportării financiare cu scop general:

- Oferirea de informații financiare cu privire la entitatea raportoare, informații care să le fie utile investitorilor existenți și potențiali, și creditori în deciziile acestora cu privire la punerea de resurse la dispoziția entității.

2. Caracteristici calitative ale informației financiare

Cadrul general propune două categorii mari de caracteristici calitative ale informației financiare utile:

- caracteristici calitative fundamentale:

- relevanța: valoare predictivă, valoare de confirmare sau ambele;
- reprezentarea exactă (fidelă): informație completă, neutră și fără erori;

*nicio reprezentare exactă a unui fenomen irelevant și niciun eveniment relevant reprezentat inexact nu ajută în luarea deciziilor;

- caracteristici calitative suplimentare:

- comparabilitatea: este ajutată de consecvență
- verificabilitatea directă sau indirectă;
- oportunitatea: informațiile ajung la timp;
- inteligibilitatea: claritate, concizie, pentru inițiați.

- limite privind caracteristicile calitative:

- costul obținerii informației.
- pragul de semnificație;

3. Ipoteza de bază: continuitatea activității economico-financiare

• În realizarea situațiilor financiare se pornește de la premisa că entitatea economică își va continua activitatea într-un viitor previzibil. Conducerea trebuie să estimeze dacă entitatea va continua sau nu activitatea, iar auditorul confirmă/infirmă estimarea conducerii.

• Dacă entitatea are intenția sau este obligată să-și lichideze sau să-și reducă semnificativ activitatea, atunci s-ar putea ca evaluarea elementelor situațiilor financiare să se facă pe baze diferite, lucru care trebuie menționat în notele explicative.

4. Elementele situațiilor financiare

a) Poziția financiară (bilanțul):

- **active:** resurse controlate de entitate ca rezultat al unor evenimente trecute și din care se preconizează să decurgă beneficii economice viitoare pentru entitate;
- **datorii:** obligații actuale ale entității, rezultate din evenimente trecute și prin decontarea cărora se așteaptă să rezulte o ieșire de resurse care încorporează beneficii economice;
- **capitaluri proprii:** diferența dintre active și datorii;

b) Performanța (contul de profit și pierdere/ situația rezultatului global):

- **venituri:** creșteri ale beneficiilor economice înregistrate pe parcursul perioadei, ca intrări sau creșteri ale activelor ori ca descreșteri ale datoriilor, concretizate în sporiri de capital propriu, altele decât cele rezultate din contribuții ale acționarilor.
- **cheltuieli:** diminuări ale beneficiilor economice înregistrate pe parcursul perioadei ca ieșiri sau scăderi ale valorii activelor ori creșteri ale datoriilor, care se concretizează în reduceri de capital propriu, altele decât cele rezultate din distribuirea acestora către acționari.

Recunoașterea elementelor situațiilor financiare se realizează atunci când:

- este probabilă ieșirea sau intrarea de beneficii economice viitoare;
- elementul are un cost sau o valoare care se poate evalua credibil.

În afară de aceste criterii generale de recunoaștere, standardele specifice introduc reguli specifice pentru diverse active/datorii. Astfel, pentru active se mai invocă și caracterul acestora de resursă controlată, în timp ce pentru datorii trebuie să avem o obligație prezentă. Pentru ambele structuri este nevoie ca elementul analizat să rezulte din evenimente trecute.

5. Conceptele de capital și de menținere a capitalului

Determinarea rezultatului unei entități se face punând față în față veniturile și cheltuielile acesteia. Având în vedere „îndârjirea” cu care *IFRS* promovează situația rezultatului global - care ia în considerare și veniturile/cheltuielile care nu trec prin contul de profit și pierdere, ci ajung direct la capitaluri proprii, ne putem aminti de o manieră clasică de stabilire a rezultatelor: comparația dintre capitalurile proprii la două momente diferite, după ce s-au exclus aporturile/retragerile de capitaluri. Astfel, capitalurile proprii sunt un indicator important în măsurarea rezultatului exercițiului și maniera în care se evaluează aceste capitaluri proprii influențează decisiv măsurarea performanțelor firmei. Având în vedere faptul că rezultatul este obținut prin compararea unor cifre la momente diferite, este evident că moneda în care se exprimă indicatorii are puteri de cumpărare diferite. De aici rezultă dezbaterile despre menținerea capitalului: se face sau nu actualizarea astfel încât capitalurile proprii la două momente diferite să fie (sau nu) exprimate în unități cu putere de cumpărare similară.

II. Prezentarea situațiilor financiare

Situațiile financiare sunt o reprezentare structurată a poziției financiare și a performanțelor unei entități. Aceste informații sunt utile pentru o gamă largă de utilizatori în luarea deciziilor economice. Situațiile financiare prezintă, de asemenea, rezultatele gestiunii resurselor, sarcină

încredințată conducerii entităților. Obiectivul situațiilor financiare este deci de a oferi informații despre:

- poziția financiară a entității (active, datorii și capitaluri proprii);
- performanțele financiare (venituri și cheltuieli, inclusiv câștiguri și pierderi, inclusiv alte componente ale rezultatului global);
- distribuirile către proprietari și/sau contribuțiile acestora în calitate de proprietari;
- fluxurile de trezorerie ale entității.

Conținutul unui set complet de situații financiare

Persoanele juridice care întocmesc situații financiare anuale individuale potrivit Reglementărilor contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene întocmesc și prezintă fie situații financiare anuale, fie situații financiare anuale simplificate.

Conform *ORDINULUI Nr. 1802 din 29 decembrie 2014 - Partea I pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate*:

În funcție de criteriile de mărime, entitățile prevăzute de prezentele reglementări se grupează în trei categorii, astfel: microentități; entități mici; entități mijlocii și mari.

Microentitățile sunt entitățile care, la data bilanțului, nu depășesc limitele a cel puțin două dintre următoarele trei criterii:

- a) totalul activelor: 350 000 EUR;
- b) cifra de afaceri netă: 700 000 EUR;
- c) numărul mediu de salariați în cursul exercițiului financiar: 10.

Entitățile mici sunt entitățile care, la data bilanțului, nu se încadrează în categoria microentităților și care nu depășesc limitele a cel puțin două dintre următoarele trei criterii:

- a) totalul activelor: 4 000 000 EUR;
- b) cifra de afaceri netă: 8 000 000 EUR;
- c) numărul mediu de salariați în cursul exercițiului financiar: 50.

Entitățile mijlocii și mari sunt entitățile care, la data bilanțului, depășesc limitele a cel puțin două dintre următoarele trei criterii:

- a) totalul activelor: 4 000 000 EUR;
- b) cifra de afaceri netă: 8 000 000 EUR;
- c) numărul mediu de salariați în cursul exercițiului financiar: 50

Microentitățile și entitățile mici întocmesc situații financiare anuale care cuprind: bilanț prescurtat, cont de profit și pierdere, notele explicative la situațiile financiare anuale. Opțional, pot întocmi situația modificărilor capitalului propriu și/sau situația fluxurilor de trezorerie.

Entitățile mijlocii și mari întocmesc situații financiare anuale care cuprind: bilanț; cont de profit și pierdere; situația modificărilor capitalului propriu; situația fluxurilor de trezorerie; notele explicative la situațiile financiare anuale.

Formatul bilanțului prescurtat, întocmit de aceste entități este următorul:

A. Active imobilizate I. Imobilizări necorporale II. Imobilizări corporale III. Imobilizări financiare

B. Active circulante I. Stocuri II. Creanțe (Sumele care urmează să fie încasate după o perioadă mai mare de un an trebuie prezentate separat pentru fiecare element.) III. Investiții pe termen scurt IV. Casa și conturi la bănci

C. Cheltuieli în avans

D. Datorii: sumele care trebuie plătite într-o perioadă de până la un an

E. Active circulante nete/datorii curente nete

F. Total active minus datorii curente

G. Datorii: sumele care trebuie plătite într-o perioadă mai mare de un an

H. Provizioane

I. Venituri în avans

J. Capitaluri proprii I. Capital subscris II. Prime de capital III. Rezerve din reevaluare IV. Rezerve V. Profitul sau pierderea reportat(ă) VI. Profitul sau pierderea exercițiului financiar

Ca urmare, pentru întocmirea situațiilor financiare anuale, încadrarea în criteriile de mărime prevăzute de reglementările contabile se efectuează la sfârșitul exercițiului financiar, pe baza indicatorilor determinați din situațiile financiare ale exercițiului financiar precedent celui de raportare și a indicatorilor determinați pe baza datelor din contabilitate și a bilanței de verificare încheiate la finele exercițiului financiar curent, utilizându-se cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, valabil la data încheierii exercițiului financiar.

Corectarea erorilor contabile

Erorile reprezintă omisiuni și prezentări incorecte cuprinse în situațiile financiare ale entității, rezultând din neutilizarea sau utilizarea greșită a unor informații disponibile la momentul respectiv. Putem avea: erori matematice, greșeli în aplicarea politicilor contabile, neglijarea sau interpretarea greșită a faptelor și fraude. O eroare este semnificativă dacă ar putea influența deciziile economice ale utilizatorilor. Pragul de semnificație depinde de dimensiunea și natura omisiunii. Regula generală este că entitatea trebuie să corecteze de o manieră retroactivă erorile apărute într-o perioadă anterioară și să prezinte aceste corecții în primele situații financiare complete publicate după descoperirea erorilor respective. Nu se face corecție retroactivă dacă nu se poate stabili efectul cumulat al erorii ori efectul pe fiecare perioadă

Bibliografie

1. Petrescu S., Analiză și diagnostic financiar-contabil. Ghid teoretico-aplicativ, ediția a II-a, revizuită și adăugită, Editura CECCAR, București, 2008
2. Căinap, I., Bătrâncea I., Analiza economică și financiară a firmelor industriale, Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj – Napoca, 1993

3 Ordin Nr.1802 din 29 decembrie 2014 - Partea I pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate
Emitent: Ministerul Finanțelor Publice